

A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet által képviselt **felperesnek** – által képviselt **Rendőr-főkapitányság alperes** ellen – elmaradt illetmény megfizetése iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 619.650,- (azaz: hatszáztizenkilencezer hatszázötven) Ft elmaradt illetményt, továbbá ezen tőkeösszeg után 2014. október 16. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 6:47. § szerint számított késedelmi kamatát.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére **43.375,- (azaz: negyvenegyezer háromszázhetvenöt) Ft** perköltséget.

A le nem rótt **37.179,- (azaz:harminchétezer százhetvenkilenc) Ft** kereseti illetéket az Állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezéssel lehet élni, mely fellebbezést előterjesztése esetén a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon kell 3 egyező példányban benyújtani a Balassagyarmati Törvényszékhez címezve.

I n d o k o l á s :

A felperes a Rendőr-főkapitánysággal közalkalmazotti jogviszonyban áll, a munkáltatónál középfokú besorolású munkakörben dolgozik.

Az alperesi munkáltató és a felperes kollektív szerződés hatálya alatt áll.

Felperes illetménye 2013.08. hónaptól az alábbiak szerint alakult. Havonta a garantált illetménye 83.000-Ft, garantált bérminimumra kiegészítése 6.000-Ft, munkáltatói döntésen alapuló illetményrész 25.000-Ft, illetménypótlék (pénzkezelési, keresetkiegészítés) 4.000-Ft, illetőleg 9.663-Ft. Illetmény összesen pótlékok nélkül 114.000-Ft

A 2014.01.20. és 2014.01.21. napján kelt alperesi dokumentumok szerint a felperesnek 2014.01.01-től a garantált illetménye 84.925-Ft, garantált bérminimumra történő kiegészítés 33.075-Ft, garantált összesen felüli, munkáltatói döntésen alapuló illetményrész 6.975-Ft, összes illetmény pótlékok nélkül 124.975-Ft

Alperes 2015.06.29. napján kelt intézkedése alapján a felperes illetménye 2015.07.01-től a következők szerint került megállapításra. Bértábla szerinti illetmény havi 84.925-Ft, garantált bérminimumra történő kiegészítés 37.075-Ft, a garantált összesen felüli munkáltatói döntésen alapuló illetményrész 2.975 Ft. Illetmény összesen 124.975-Ft, pótlékként továbbá pénzkezelési pótlékban rendvédelmi ágazati pótlékban, keresetkiegészítésben részesül.

Ezt követően a felperes illetménye nem változott.

A felperes keresetében 2013. augusztus 01. napjától 2016.02.29-ig terjedő időszakra illetmény különbözet megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Kifogásolta, hogy az alperes a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt nem a Kjt. 66. § (9)

bekezdés szerinti garantált illetményen felül biztosította. Az alperes a felperes garantált illetményét jogszabálysértően nem az adott évi garantált bérminimumban, hanem a Kjt. besorolási bértábla szerinti – annál alacsonyabb – összegben rögzítette.

Kiemelte, hogy a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész összegének változásáról, csökkentéséről az alperes határozatot nem hozott, így a munkáltatói döntésen alapuló illetményrésznek nevezett összeget a garantált illetményen felül lett volna köteles biztosítani.

A felperes által kimunkált táblázat alapján 2013-ban a garantált bérminimum mértéke 114.000,- Ft volt, a felperes garantált illetménye pedig 83.000,- Ft, a garantált bérminimumra kiegészítés 6.000-Ft, munkáltatói döntésen alapuló illetmény rész 25.000-Ft, így havonta 25.000,- Ft-tal kevesebb garantált bérminimumot kapott.

A 2014. évre megállapított 118.000,- Ft garantált bérminimumhoz képest a felperes garantált illetménye 84.925,- Ft volt, a garantált bérminimumra kiegészítés 33.075-Ft, munkáltatói döntésen alapuló illetményrész 6.975-Ft, így álláspontja szerint erre az évre havi 19.025,- Ft garantált bérminimum különbözet fizetési kötelezettség terheli az alperest.

2015. évre a garantált bérminimum mértéke 122.000,- Ft a felperes garantált illetménye pedig 84.925,- Ft., garantált bérminimumra történt kiegészítés 33.075-Ft, munkáltatói döntésen alapuló illetményrész januártól júniusig 6.975-Ft, júliustól októberig 2975-Ft. Így 2015. évre havi 19.025,- Ft különbözet megfizetését kérte az ítélet meghozataláig.

A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 66.§ (7)-(10) bekezdésére tekintettel arra hivatkozott, hogy a közalkalmazotti jogviszony fennállása alatt adott munkáltatói döntésen alapuló illetményrész, többlet, utóbb kizárólag negatív eredményű minősítés alapján vonható el. A munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt az alperes nem a Kjt. 66.§ (9) bekezdésében meghatározott garantált illetményen felül biztosította. A felperes garantált illetménye nem az adott évi garantált bérminimumban, hanem a Kjt. besorolási bértábla szerinti alacsonyabb összegben került rögzítésre. A munkáltatói döntésen alapuló illetményrész összegének változásáról, csökkentéséről 2015.01.01-ét megelőző időszakban az alperes határozatot nem hozott.

A peresített időszakban készült alperesi határozatok kifejezetten hangsúlyozták azt, hogy a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész a „garantált összegben felül” illeti meg a felperest. Hivatkozva a bírói gyakorlatra előadta azt is, hogy az illetmény csökkentésének további korlátját jelenti az, hogy a teljes illetmény csak a felek közös megegyezése alapján csökkenthető.

Mindezek alapján 2013. augusztus 01. napjától az ítélet meghozataláig terjedő időre összesen 619.650,- Ft elmaradt illetmény megfizetését kérte, továbbá annak középídőtől számított kamatát.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a kinevezési okmány helyesen tartalmazza a kormányrendelet által megállapított minimálbért, mint garantált illetményt.

A bérjegyzék nem munkaszerződés, ezáltal nem rendelkezik munkaszerződésre irányadó joghatás kiváltásával. A felperes által benyújtott fizetési bizonylatok az alperes számára jogszabályban előírt, munkaszerződésre vonatkozó kötelezettséget nem tartalmaznak. A MÁK által használt illetményszámfejtő programba beírtakat pedig az alperes nem változtathatja meg, nem írhat bele.

Álláspontja szerint a felperesnek a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészre nem volt alanyi jogosultsága.

Hangsúlyozta, hogy a felperesnek a garantált illetményre van alanyi jogosultsága. Az alperes határozata, amelyben tájékoztatja a felperest a garantált illetmény összegéről és a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész összegéről, nem azt jelenti, hogy bármelyik illetményrész önállóan a felperes által igényelhető lenne.

Hivatkozott a Kollektív Szerződés 46. pontjában foglaltakra, ennek értelmében az illetményt a kötelező előresorolás alkalmával e jogcímen ki kell egészíteni úgy, hogy az illetmény a korábbihoz képest legalább bruttó 5.000-Ft-tal növekedjen. Az e jogcímen biztosított illetménynövekménybe nem számít bele sem a garantált illetményemelés, sem a mindenkori bérfejlesztés munkáltatói

döntésen alapuló része. Ezen KSZ rendelkezése csak előresorolás alapján létjogosult. Hivatkozott arra, hogy a garantált illetményemelésen felüli, KSZ rendelkezésén alapuló illetményemelés munkáltatói döntésen alapuló illetményemelésnek minősül. Hivatkozott a bírói gyakorlatra is. Álláspontja szerint a felperes kár, hátrány nem érte, az illetménye elérte a garantált bérminimumnak megfelelő összeget.

A bíróság a felek nyilatkozatai, a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy a felperes keresete megalapozott.

A perben a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a munkáltató a Kjt. 66. § (9) bekezdésében foglalt előírások alapján állapította-e meg a felperes illetményét.

A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 66. § (1) bekezdése szerint: a fizetési osztályok első fizetési fokozatához tartozó illetmény garantált összegét, valamint a növekvő számú fizetési fokozathoz tartozó – az első fizetési fokozat garantált illetményére épülő – legkisebb szorzószámokat az éves költségvetési törvény állapítja meg.

A Kjt. 66.§ (7) bekezdése alapján: az (1)-(5) bekezdésben, illetve a 79/E.§-ban foglaltak alkalmazásával meghatározott illetményénél (garantált illetmény) magasabb összegű illetmény akkor állapítható meg, ha a közalkalmazott kiválóan alkalmas vagy alkalmas minősítést kapott.

A Kjt. 66.§ (8) bekezdése szerint a (7) bekezdéstől eltérően, a közalkalmazott jogviszony létesítésekor a garantált illetményénél magasabb összegű illetmény megállapítható azzal, hogy – az egy évet meg nem haladó időtartamú határozott idejű közalkalmazotti jogviszony kivételével – egy év elteltével a közalkalmazottat minősíteni kell. Ha ekkor a közalkalmazott alkalmatlan vagy kevésbé alkalmas minősítést kapott, illetményét – e törvény erejénél fogva a besorolása szerinti garantált mértékre kell csökkenteni.

A Kjt. 2013.08.01-től hatályos 66.§ (9) bekezdése szerint a közalkalmazottat garantált illetményként legalább

- a.) a kötelező legkisebb munkabérnek,
- b.) a középfokú vagy magasabb iskolai végzettséget, illetve középfokú vagy magasabb szakképzettséget igénylő munkakör betöltése esetén a garantált bérminimumnak megfelelő összeg illeti meg.

A garantált illetmény pedig a Kjt. 66.§ (1)-(5) bekezdése alapján megállapított illetmény, amelyet az alperes a felperes kinevezésében, illetve annak módosításakor az össz-illetmény részelemeként külön meghatározott a jogcím megjelölésével.

A 390/2012. (XII.20.) Kormányrendelet 2.§ (2) bekezdése értelmében a garantált bérminimum 2013.01.01-től 114.000-Ft/hó, a 438/2013. (XII.17.) Kormányrendelet értelmében 2014. évtől 118.000-Ft/hó, a 347/2014. (XII.29.) Kormányrendelet értelmében 2015.01.01-től 122.000-Ft/hó.

Fentiek alapján az alperesnek garantált illetmény címén legalább a garantált bérminimumot kellett biztosítania a felperes részére.

A fizetési jegyzékből, munkaügyi okmányokból azonban megállapítható, hogy az alperes 2013. augusztus 01. napjától nem biztosította a felperes részére garantált illetmény címén a garantált bérminimumnak megfelelő összeget, hiszen garantált illetményként 2013. évben 83.000-Ft/hó

összeget, 2014., 2015. években 84.925-Ft/hó összeget folyósított a felperes részére. A garantált bérminimum változására is tekintettel jogszerűen illeti meg a felperest a 2013.08.01-2016.02.29. közötti időre a felperesi kimutatásnak megfelelő illetmény különbözet.

Az alperesnek a Kjt. 66.§ (7)-(8) bekezdésére történő hivatkozással lehetősége lett volna a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt csökkenteni a garantált bérminimum növekedésével egyidejűleg, azonban ezt írásban, igazolható módon kellett megtennie úgy, hogy arról a felperes is tudomást szerezzen. A megállapított munkáltatói döntésen alapuló illetményrész kizárólag negatív eredményű minősítés alapján vonható el. A munkáltatói határozatot a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész csökkentéséről 2015.01.01-ét megelőzően nem hozott. Azon esetkörben ahol a munkáltató a garantált illetményt a mérlegelési jogkörben adott rész terhére növelte, és ezt a tényt az okiraton nem tüntette fel, nem helytálló azon munkáltatói hivatkozás, hogy a két illetményelem együttesen elérte vagy meghaladta a garantált bérminimum összegét. Az alperesnek a 2014. évtől alkalmazott gyakorlata nem helytálló, amely szerint a felperesi, munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt, alapos indok nélkül csökkentette 2014.01.01. napjától. Egyebekben megjegyzi a bíróság, hogy a teljes illetmény csak a felek közös megegyezése alapján csökkenthető.

Amennyiben pedig a munkáltató a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész összegének csökkentésére vonatkozó döntését a felperesi közalkalmazottra vonatkozó negatív minősítéssel, döntéssel nem támasztja alá a 2014. és 2015. évre a 19.025-Ft/hó összegű illetmény különbözet jogosan jár a felperes részére.

Abban az esetben ha a kötelező átsoroláskor a KSZ előír a munkáltató számára illetmény-növelést, ezen összeggel a korábbi illetmény összegének mindenképpen növekednie kell.

Tény, hogy a bérjegyzék nem rendelkezik munkaszerződésre irányadó joghatás kiváltásával, azonban az abban feltüntetett jogcímeik és összegek utóbb nem változtathatóak meg.

Nem fogadta el a bíróság az alperes azon védekezését, hogy a MÁK által használt illetményszámfejtő programban az alperesnek csak betekintési joga van. Az ugyanis a munkáltató és nem a MÁK joga, hogy a munkáltatói döntésen alapuló illetményt csökkentse a garantált bérminimum emelkedésével egyidejűleg. Annak pedig programtechnikai akadálya nem lehetett, hogy a „garantált illetmény” sorba a garantált bérminimumnak megfelelő összeg kerüljön feltüntetésre és a munkáltatói döntésen alapuló illetmény összege – a munkáltató erre vonatkozó írásbeli döntése alapján – csökkentett összegben legyen feltüntetve.

Amennyiben az alperesnek nem is volt kötelezettsége, hogy az évenként változó garantált bérminimumra tekintettel minden évben újabb határozatot hozzon a felperes illetményéről, ettől függetlenül is a változó garantált-bérminimum összegét a fizetési jegyzéken már pontosan szerepeltetni kellett volna.

Az alperesnek a fizetési jegyzékeken a jogszabályoknak megfelelően fel kellett volna tüntetnie az illetményelemeket.

Mivel azonban a becsatolt fizetési jegyzékből, munkaügyi dokumentumokból kitűnően a munkáltató a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész összegét csökkentette le 2015. évben negatív minősítés hiányában, így a felperes alappal kifogásolta, hogy utólag már nem hivatkozhat arra az alperes, hogy a valóságban a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész összegét jogszerűen lecsökkentette, a felperest hátrány nem érte.

A fizetési jegyzéken el kell, hogy különüljön, egyértelműen és jogcímenként a felperest megillető

illetményrészek összege, így külön-külön szerepel a garantált illetmény, a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész, a további pótlék pontos összege is.

Éppen ezért kell jogcímenként elkülönítve tájékoztatni a felperest a részére járó illetményrészek összegéről, hogy ellenőrizni lehessen, hogy a felperes a részére alanyi jogon járó garantált illetményt megkapta-e.

Így a bíróság megállapította, hogy a felperes a 2013.08.01-től 2016.02.29-ig terjedő időszakra vonatkozó illetmény különbözet iránti igénye megalapozott.

Mindezek alapján a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott és kötelezte az alperest a felperes által megjelölt, elmaradt illetmény megfizetésére.

A bíróság a Ptk. 6:47.§ és 6:48-§-a, Kjt. 3.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a fenti összeg után középítőtl számított késedelmi kamata megfizetésére.

A bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes perindítással felmerült perköltsége megtérítésére, melyet a felperes és képviselője között létrejött megbízási szerződésben kikötött megbízási díj alapján állapított meg.

A felperes által megjelölt 619.650,- Ft pertárgyérték figyelembevételével az illetékekről szóló 1990. XCIII. törvény (Itv.) 42. § (1) bekezdés a.) pontja alapján, hivatkozva a Pp. 358/B. §-ára 37.149,- Ft kereseti illeték merült fel, amely kereseti illetéket az alperes személyes illetékmentessége folytán a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján a Magyar Állam visel.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

Salgótarján, 2016. március 18.

Zvada Ottóné sk.
ülnök

dr. Sándor Valter Pál sk.
a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott
ülnökök helyett is

Herczeg György sk.
ülnök